

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 257**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Kärnsten:

Det var ju bra roligt med Stavenow, det var roligt att han skref så förståslikt, ty det lär jag väl tycka, då det ju är minna syna åsikter. Jag tänker mig också, att du kommer att känna dig mycket lycklig om du följer hans råd. Du får ett arbetsfält för dig själv, som du helt behärskar. Tidsen är specialisternas. Det är ju den stora faran i vårt land att människor så fort tröttna vid en författare om man inte jämt försöker sig i en ny genre, eljest skulle det väl vara bäst om en utbildade sig till att skriva samhällsromanser, en historiska, en skrefve skäckspel etc. etc. På det sättet skulle man ju kunna att bli mästare en kvar i sin bransch. Nu fladdra vi nog alltför mycket omkring på alla möjliga områden. Men det ligger ju också en stor fara i att tjänna såväl till och inte verkar frisk om man inte ständigt söker nya fält. Faran är dock minst på det historiska området ty den verklighetsbrans, som man arbetar med är alltid ny. Störst Rauske på boulevardromansens område och på sagans, ty ju mer uppfinning, som behöves desto tröligare är det att tjänna skall quipa till redan Rända Rusp.

Jag vill också säga, att jag fick en mycket hög tanke om Stavenows karaktär efter detta brev. Det var vackert att se ett sådant erkännande af ett fruktämne. Ja, det var mycket bra.

Apropas om brev så skall jag skriva af en bit om Blomströms ledan han hade tackat för minna lyckönskningar, skref han:

"Jag blif mycket glad att i alla Hög. Löfbergs alldeles otämliga jämförelse utölla oss stort ett intresse af boken. Jag är också nöjd på att när en lönebok blir förselig på där kommer att ge de omfattande drag af vårt land och vårt folk, som jag nog säg, mer icke kunde fånga. Jag har fågelmatar och rastlös oro i mig. Ni är ändå som moder jord. Ni kan inte tro hvad jag beundrar Er skrivning." Jag tycker detta var vackert af honom, så jag skrivar det. Gute för min skull utom för hans.

En liten otrogg minshankle fick jag ju, att jag gifvit honom
istället att begagna denna gamla sägner. Tills en bok där i
i fjol gaf och i Flarens talade om läroboken. Men det vet
han inte om. Och jag tror att hans bok kommer att verka
mycket uppskattade på mig.

Har du sett att i engelska är numera så fint att säga om en
sak som att det kan användas i Folkeholans lärobok. Det är höj.
den af berömm. Men höra du, de veta inte rätt hord de säga.
Det är en stor fara alltså. Skoldiktarna betraktas som läroböcker
och på något fräktigt och utuött öfver mig. De förvånas till stor nytta
hetsöfning och beröfnas sin rang af att vara efterträmde skö-
heter. Kunde jag ta bort både Tegner och Runeberg och Svoblad
ur ^{folk-}holan skulle jag göra det. Och det vore den största tjänt.
Men det finns ett ställe där all poesi hör hemma och det är folkholan.
En historisk pronastildning. Tror jag därvidt mycket lätt
re skulle gå i bannen och inte skada författaren så mycket. Det
viktigaste för vår litteraturs uppblomstring är dock högläsningen
i hemmen. Där får man sina säkraste vännar, som rädda
en lifvet ut. Och jag ämnar i läroboken nämna böcker, som passa
för hemmen och för Rederna. Men vi böra inte uppoffra vår bästa *
ja visst såg jag i fjol i hilderygarna att Anderson hade
nämmt mig bland alla de andra Frösting, Kleinstam
och Selma Lagerlöf och några fler stoda uppräknade. Men
det gaf ju inte alls någon föreställning om att han gaf
Sjöström en eller flera främsta platser bland det slag af
dikter, som han behandlade, inom vårt land och Gud vet
om det inte var inom hela Skandinaviens.

Jag notarmen ett bref från Klauber. Mycket ny-
fik. men det är nog bra, då han skrifver likhet
till dig. Pone det nog skrifva hem till mig.

Om minns jag intet mer att skrifva om. Oskar
får nog arbeta med den boken, men det blir nog bra. Jeru-
salem resuserade han först långt fram på nyåret. Att han dröjer
betyder intet dåligt, tvärtom. Din Selma.
* poveri till högläsningsexperiment. Och något annat blir det inte i
en fattig skola där utbildade småtingar skola lära läsa inmanthet.